

Pojam javnosti i javnog mnjenja

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 18 | Nivo: Visoka poslovna škola strukovnih studija

UVOD

Javno mnjenje podrazumeva slobodno mišljenje pojedinaca koji izražavaju svoj stav o različitim pitanjima. Većina ljudi je pasivna i mali je broj istomišljenika. Uglavnom se formiraju uski krugovi ljudi u kojima svaki pojedinac ima neke svoje poglede, ali zastupaju slične stavove i koriste grupu da bi došli do izražaja i pribavili ličnu korist. Kao lideri javnog mnjenja pojavljuju se ljudi koji su zainteresovani za date probleme, ali su takođe i dobro informisani o svim proteklim događajima. Liderima javnog mnjenja se najčešće smatraju vizionari sa nekim novim teorijama i idejama koje narod voli da čuje. Političari su dobri predstavnici ove grupe jer pored svoje lične koristi i sposobnosti poseduju moć kojom mogu izdejstvovati cilj i izmanipulisati primaocu poruke da podrže njegove vizije. Kao još jedan dobar primer liderstva na ovom polju možemo da navedemo velike monopoliste i kapitaliste u našem društvu koji se takođe svakodnevno obraćaju javnom mnjenju i nameću svoje propagandne poruke širokom auditorijumu. Lideri najčešće komuniciraju sa publikom preko medija koji su tu da postave problematiku. Međutim, mediji su ti koji ograničavaju teme i sadržaje koji će se objaviti publici i na taj način mogu, u zavisnosti od toga što im odgovara, da nameću neka svoja pitanja i da stvore zablude kod primaoca tih informacija. Oni su moćnici nad formiranjem javnog mnjenja jer ljudi kojima se oni obraćaju nemaju skoro nikakve mogućnosti da provere verodostojnost tih informacija i gotovo svakodnevnim ponavljanjem određenih sugestija, postepeno se privikavaju da bi na kraju to potpuno usvojili i gledali kao realnost.

2. Javnost

Javnost podrazumeva mogućnost sudelovanja većine stanovništva u različitim društvenim poslovima. Javnost je jedan od najvažnijih subjekata socijalne demokratije, strukturalnog pluralizma, građanskih prava, građanske i privatne autonomije i smislenog političkog angažmana. Ona, zajedno sa javnim mnjenjem, čine sastavne elemente savremenih političkih procesa i predstavlja prostor u kome se prepliću privatna sfera društva i javna sila države. U tom prostoru se istovremeno odvija i slobodno povezivanje i saobraćanje među ljudima, bilo neposredno, bilo posredstvom poruka koje teku iz raznih izvora, pre svega iz sredstava masovnih komunikacija. Javnost vezuje ljudе različitih interesa i ideja, ona je mesto susreta brojnih ličnosti, verbalne komunikacije, vrednosnog rasuđivanja, razmene ideja i stavova, afektivnosti, uspostavljanja određenog nivoa bliskosti i davanja međusobne potpore.

2.1 Koreni i etimološko značenje javnosti

Najčešći inostrani termini koji označavaju javnost su:

Publicus= javan

Publicity=javnost, rasprostranjenost

Public=ono što pripada ili utiče na narod kao celinu

Publicite=javnost

Istorijski gledano, javnost ima korene u grčkom i rimskom svetu. Budući da se u grčkom polisu celokupni politički život odvijao na trgu, moglo se formulisati shvatanje da je demokratija omeđena okvirima u kojima je moguće neposredno opštenje među slobodnim ljudima. Za antičke Grke javnost se poklapa sa političkim životom i bila je nerazdvojno povezana sa demokratijom. Demokratsku praksu grčkog polisa nastavio je rimski forum, koji takođe počiva na ravnopravnom učeštu građana u javnom razgovoru o poslovima zajednice. U tom značenju, javnost bi u srednjem veku bila potpuno potisnuta usled nestanka suprotnosti javne i privatne sfere. Kao društvena i politička kategorija javnost ponovo dobija na značaju sa usponom građanske klase i novog načina privređivanja – tržišne privrede. U proseku razmene na tržištu razvili su se razni oblici komunikacije među ljudima, u prvom redu oko privrednih poslova i informacija o njima. To su uslovi na kojima je iz privatne sfere izrasla građanska javnost. Javnost u smislu političke kategorije formirala se iz literarne javnosti, koja je delovala u zatvorenom prostoru aristokratskih salona objedinjavajući intelektualnu elitu iz aristokratskih i građanskih krugova. Kritička priroda građanske javnosti počela se krajem XIX veka rušiti. Tada počinje jačati uloga države u privrednim procesima i

podređivanje privatnog prava javnom. Javnost tada dobija obilje činjenica naročito posredstvom „žute“ štampe i ona postaje posrednik reklame i propagande.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com